USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne 4. června 2019 **odvoláníobžalovaného Petra N.**, narozeného xxx, **a odvolání poškozených Mgr. Niny P.**, narozené xxx, **a PaedDr. Miroslavy W.**, narozené xxx, proti rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 14. 12. 2017, č. j. 11 T 139/2015 - 1594, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného Petra N. a poškozených Mgr. Niny P. a PaedDr. Miroslavy W. **zamítají.**

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 14. 12. 2017, č. j. 11 T 139/2015 - 1594, byl obžalovaný Petr N. uznán vinným jednak přečinem neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo k nebytovému prostoru podle § 208 odstavec 2 trestního zákoníku (dále jen „TrZ“) a jednak přečinem útisku podle § 177 odstavec 1 TrZ pro skutek spočívající v tom, že

„v období od 19. 8. 2008 do 2. 5. 2013 vystupoval a fakticky jednal jako jediný jednatel společnosti UNIMEX-INVEST, s.r.o., IČ: 25872117, a v období od 3. 5. 2013 do 30. 3. 2015 jednal jakožto jediný jednatel společnosti UNIMEX-INVEST, s.r.o., IČ: 25872117, která byla v předmětné době výlučným vlastníkem domu č.p. xxx rozkládajícím se na ulici xxx a náměstí xxx postaveném na parcele č. xxx, zapsaném u Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Katastrální pracoviště Ostrava, na listu vlastnictví č. xxx, pro katastrální území Moravská Ostrava, ve vztahu k nájemníkům domu nerespektoval platné nájemní smlouvy nájemníků Mgr. Niny P., MUDr. Libora Š., Ph.D., Květoslava L. a PaedDr. Miroslavy W., opravňující je užívat jejich byty v uvedeném domě, kdy v úmyslu zabránit uvedeným nájemníkům v řádném a nerušeném užívání těchto bytů a dosáhnout tak zrušení jimi uzavřených nájemních smluv a jejich následného odstěhování z domu společně s osobami s nimi byty oprávněně obývajícími, znemožnil nájemníkům řádně užívat jejich byty tím, že přestože poskytování služeb spojených s užíváním bytů je zohledněno poplatky uvedenými v nájemních smlouvách, neučinil žádné nezbytné kroky směřující k obnovení a zajištění řádných dodávek teplé a studené vody do jednotlivých bytů, když dodávka studené vody byla zajištěna v domě na nám. xxx v xxx pouze prostřednictvím zahradní hadice natažené ze sklepních prostor domu přes výtahovou šachtu do 3. nadzemního podlaží na chodbu před dveře bytu Květoslava L. a dodávka studené vody v domě na ulici xxx v xxx nebyla zajištěna, jelikož ze zahradní hadice natažené ze sklepních prostor tohoto domu přes výtahovou šachtu do 3. nadzemního podlaží voda netekla, přestože studená voda byla do komerčních prostor domu dodávána prostřednictvím rozvodů vody v domě, dále neučinil úmyslně žádné nezbytné kroky k zajištění a obnovení řádných dodávek tepla do jednotlivých bytů, kdy dodávky tepla byly řešeny elektrickými přímotopy, které byly dodány do bytu PaedDr. W. v roce 2013 v počtu 4 kusů, z nichž jeden byl nefunkční, v roce 2012 v počtu 2 kusů do bytu Květoslava L., tedy způsobem vytápění mnohem finančně a fyzicky náročnějším, nekomfortním a zejména zdravotně nevyhovujícím, navíc dodané přímotopy byly nedostačující k vytopení jednotlivých bytů a zvýšené náklady na vytápění museli hradit nájemníci z vlastních prostředků, přestože byla mimo jiné uložena povinnost zajistit dodávku tepla do bytu poškozené PaedDr. Miroslavy W. rozsudkem Okresního soudu v Ostravě, sp. zn. 60 C 361/2008, ze dne 22. 10. 2010, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě, sp. zn. 71 Co 150/2011, ze dne 8. 11. 2011, dále od roku 2006 neprováděl vyúčtování nájmů a služeb spojených s užíváním

bytu, nezajišťoval úklid ve společných prostorách domu, nezprovoznil výtah, nezajistil plně funkční osvětlení společných prostor a dále v domě na ulici xxx v xxx nenainstaloval odstraněné poštovní schránky, které se zde v minulosti nacházely, a takto jednal i přesto, že byl opakovaně upozorňován na tyto nedostatky písemně a ústně nájemníky uvedeného domu a vyzýván k jejich odstranění, přičemž uvedení nájemnici řádně hradili nájem i služby spojené s užíváním bytů, kdy z důvodu neposkytování služeb spojených s užíváním bytů následně PaedDr. Miroslava W. v prosinci roku 2013 jednostranně snížila stanovený nájem, Mgr. Nina P. nejprve v březnu 2010 jednostranně snížila částku určenou na platby za služby spojené s užíváním bytu a poté v říjnu roku 2012 jednostranně snížila platby za nájem i za služby spojené s užíváním bytu, Květoslav L. přestal hradit platby za služby spojené s užíváním bytu od ledna roku 2009 a MUDr. Libor Š., Ph.D., přestal nájem i služby hradit zcela, když přestala být v roce 2008 dodávána i studená voda, kdy tímto svým kumulovaným jednáním znemožnil nájemníkům řádné užívání bytů, zejména spočívající v koupání, mytí, praní prádla, dodržování základních hygienických potřeb a tím i důstojnou existenci, když mezi uvedenými nájemníky byla i osoba vysokého věku a špatného zdravotního stavu, a to Květoslav L., kdy v důsledku nemožnosti řádného užívání bytů museli uvedení nájemnici vyvinout zcela nepřiměřené úsilí spočívající v zátěži při vycházení schodů do vyšších pater a přenášení vody z chodby do bytů a dále znemožnil bezpečný pohyb nájemníků ve společných a pouze částečně osvětlených prostorách domu, přičemž nemožnost jiného než nákladného a dlouhodobého právního řešení vzniklé situace byla u nájemníků spojena se zvýšeným psychickým úsilím, v neposlední řadě vynaložení zvýšených finančních částek spojených s nákupem vody, jakož i překonání dlouhodobého psychického nátlaku na jejich osoby, včetně nezanedbatelných nákladů právního zastoupení, vše ke škodě poškozených Mgr. Niny P., nar. xxx, PaedDr. Miroslavy W., nar. xxx, MUDr. Libora Š., Ph.D., nar. xxx, Květoslava L., nar. xxx."

Za tuto trestnou činnost mu nalézací soud uložil podle § 208 odstavec 2 TrZ, za použití § 43 odstavec 1 TrZ úhrnný trest odnětí svobody v trvání 14 měsíců, jehož výkon podmíněně odložil podle § 81 odstavec 1 TrZ a § 82 odstavec 1 TrZ na zkušební dobu v trvání 2 let a 6 měsíců. Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu (dále jen „tr.ř.") okresní soud uložil obžalovanému povinnost zaplatit na náhradě škody poškozeným Mgr. Nině P. (gen.) částku ve výši 140 000 Kč a PaedDr. Miroslavě W. (gen.) částku ve výši 160 000 Kč. Podle § 229 odstavec 2 tr.ř. byly poškozené Mgr. Nina P. a PaedDr. Miroslava W. odkázány se zbytky svých nároků na náhradu škody na řízení věcech občanskoprávních.

2. Proti rozsudku soudu I. stupně podal obžalovaný Petr N. v zákonné lhůtě odvolání, které odůvodnil prostřednictvím svého obhájce JUDr. Tomáše Štípka (čl. 1627 - 1629). Odvolání proti citovanému rozsudku okresního soudu podaly v zákonné lhůtě rovněž poškozené Mgr. Nina P. (čl. 1621, 1651 - 1652) a PaedDr. Miroslava W. (čl. 1619), jež odůvodnily prostřednictvím zmocněnců JUDr. Josefa Jurase a JUDr. Hany Sayehové.

3. Obžalovaný Petr N. odvolání zaměřil proti výroku o vině, o trestu a o náhrady škody. V jeho rámci namítal, že nalézací soud vymezuje dobu spáchání trestné činnosti od 19. 8. 2008 do 2. 5. 2013, kdy měl vystupovat a fakticky jednat jako jediný jednatel společnosti UNIMEX - INVEST s.r.o. a viní jej tak z jednání, pro které již byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 16. 4. 2010, sp. zn. 2 T 62/2009, na jehož podkladě byl odsouzen pro identický skutek, avšak s dobou spáchání od března 2006 do 18. 8. 2008. Uvedl, že v tomto období v předmětné nemovitosti došlo k odpojení přívodu vody nájemníkům a k odpojení přívodu tepla, kdy daný následek zůstal do současné doby ve stejné podobě, aniž mohl tuto situaci nájemníkům napravit. Nynější napadený rozsudek jej uznává vinným pouze z trvajícího následku, pro který již byl pravomocně odsouzen shora uvedeným rozsudkem. Obžalovaný proto namítl překážku věci pravomocně rozsouzené s tím, že nalézací soud by měl jeho trestní stíhání zastavit z důvodu uvedeného v § 11 odstavec 1 písmeno h) tr.ř.

4. Dále obžalovaný namítal, že v současné době není žádná z osob uvedených ve skutkové části rozsudku skutečným nájemcem bytu, tedy, že by v uvedeném období skutečně své byty užívala. Lidé jsou pouze tzv. „papírovými nájemníky," kteří od samého začátku usilovali o zakoupení svých bytů. Rozhodnutími civilních soudů bylo jednoznačně prokázáno, že přívod tepla byl zastaven

společností Dalkia Česká republika a.s. zcela nedůvodně, neboť bylo uznáno, že zápočet jeho nároku vůči této společnosti na nájemné za zařízení této společnosti v jeho nemovitosti je zákonný, oproti platbám za přívod tepla. Tímto jednáním společnost Dalkia Česká republika a.s. způsobila, že v následujícím zimním období se stalo topení nepoužitelným a způsobilo to i problém na rozvodu studené a teplé vody. Tento následek řešil nabídkou náhradních bytů, přičemž pouze čtyři poškození zmínění ve výroku o vině rozsudku této nabídky nevyužili a trvali na nájemním vztahu v dosavadních prostorách. Jejich tvrdohlavost způsobila firmě další potíže s rekonstrukcí domu, a to včetně topné soustavy a rozvodů vodovodu, avšak jejich cílem bylo získat za nízkou cenu do svého vlastnictví nájemní byty. Proto do každého z bytů na své náklady umístil elektrické topení a na chodbu domu zajistil přívod pitné studené vody hadicí ze sklepních prostor. Avšak toto se stalo již v období před 19. 8. 2008, za což byl odsouzen. V době od 19. 8. 2008 se neděje nic jiného, než že v prostorách bydlení nájemníků je stejný stav jako před tímto datem. Vzhledem ke svému odsouzení již nebyl jednatelem společnosti vlastnící předmětnou nemovitost a takto nemohl mít od 25. 4. 2008 do 3. 5. 2013 fakticky vliv na cokoliv, co se děje ve společnosti UNIMEX-INVEST s.r.o.

5. Obžalovaný zdůraznil, že v trestní věci byl uznán vinným pouze pro pokračující stejný následek, pro který již byl pravomocně odsouzen a nebylo v jeho silách tento následek odstranit či změnit, a to nejen proto, že nebyl jednatelem společnosti, ale i z důvodu postoje poškozených a postoje společnosti Dalkia Česká republika a.s. Situace je neřešitelná a společnosti nezbude, než předmětnou nemovitost se ztrátou prodat. Potíže s nemovitostí, ve které jsou předmětné nájemní byty, vznikly již na samém začátku vlastnictví této nemovitosti, kdy pan O. s poškozenou Mgr. P. zinscenovali vydání předběžného opatření Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 38 C 272/2002 ze dne 30.4.2003, podle něhož společnost nesměla převést či zastavit budovu, ve které jsou tyto nájemní byty. Nalézací soud uvedl, že daná skutečnost nesouvisí s projednávanou věcí, a že společnost dlouhodobě neplatila dodávky tepla, ale toto rozhodnutí přímo souvisí s dalším možným nakládáním s tímto nemovitým majetkem, neboť v jeho důsledku nebylo možno provádět plánovanou rozsáhlou rekonstrukci celé nemovitosti, když banky v důsledku tohoto rozhodnutí odmítly rekonstrukci financovat. Tento stav trval až do podzimu 2017, kdy s konečnou platností Krajský soud v Ostravě dal za pravdu společnosti UNIMEX-INVEST s.r.o. a rozhodnutí zrušil. Je tedy nesporné, že nalézací soud ho činí podruhé vinným za následek, který úmyslně nezpůsobil, nebere ohled na jeho obhajobu a řádně se s ní nevypořádává.

6. Navrhl proto, aby krajský soud zrušil napadený rozsudek okresního soudu a sám rozhodl o zastavení jeho stíhání z důvodu uvedeného v § 11 odstavec 1 písmeno h) tr.ř.

7. Poškozená PaedDr. Miroslava W. v podaném odvolání poukázala na stanovisko Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 6 Tdo 894/2015, včetně toho, že v obou případech Nejvyšší soud řešil jednání srovnatelné s jednáním obžalovaného N. Důsledkem cíleného jednání obžalovaného bylo způsobení přerušení dodávky tepla ze strany jeho dodavatele poté, co mu pronajímatel dlouhodobě dlužil na zálohách na teplo, kdy dluh dosahoval až 1 000 000 Kč. Pronajímatel následně přerušil dodávku plynu a vody do bytu, způsobil nefunkčnost výtahu a elektrického osvětlení ve společných prostorách. Obžalovaný si počínal navzdory soudním rozhodnutím, která mu uložila povinnost zajistit dodávku vody, navzdory soudem stanovené povinnosti vyúčtovat zálohy na služby a rovněž navzdory rozhodnutím správních orgánů stanovujících mu povinnost obnovit do bytu poškozené dodávku vody. Nalézací soud při rozhodování o výši náhrady za nemajetkovou újmu pochybil, pokud jí přiznal pouze částku 160 000 Kč. Poukázala přitom na svůj věk a na míru omezení jejích práv. Má za to, že v civilním řízení, na které byla odkázána, nemohou být prokazovány jiné skutečnosti než ty, které byly prokázány v řízení trestním. Poškozená zdůraznila, že vzniklá újma dlouhodobě působí velmi intenzivně na její tělesnou a duchovní integritu. Její soukromý život je výrazně negativně ovlivněn, její vnitřní potřeba sociálního kontaktu a sociálního začlenění je jednáním obžalovaného omezena.

Shodu s prvopisem potvrzuje Olga Lysoňová
v zast.Drahomíra Anlaufová

8. Navrhla proto, aby krajský soud změnil výrok týkající se náhrady za nemajetkovou újmu a tuto jí přiznal ve výši nejméně 350 000 Kč.

9. Poškozená Mgr. Nina P. v opravném prostředku zrekapitulovala, že po obžalovaném požadovala jednak náhradu nemajetkové újmy ve výši 140 000 Kč a jednak náhradu hmotné škody ve výši 321 500 Kč. Nalézací soud obžalovanému uložil povinnost zaplatit na náhradě nemajetkové újmy částku ve výši 140 000 Kč a se zbytkem nároku ji odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních, kdy pouze do tohoto výroku zaměřila své odvolání. Poukázala na to, že okresní soud své zamítavé stanovisko odůvodnil tím, že náhradu škody ve vztahu k uhrazenému nájemnému není možné řešit v rámci trestního řízení s ohledem na probíhající civilní spory. Vyčíslení škody by v této souvislosti přesahovalo potřeby trestního řízení, neboť poškozená vede soudní spory i ve vztahu k výši a úhradě nájemného. S tímto odůvodněním rozsudku však nesouhlasila. Zdůraznila, že je stále nájemcem bytu a je pravda, že vede několik sporů s vlastníkem domu a tyto spory dosud nejsou skončeny. Má však za to, že nárok na náhradu majetkové újmy ve výši 321 500 Kč nesouvisí s placením nájemného za byt. Odsuzujícím rozsudkem nalézací soud akceptoval, že v době od 19. 8. 2008 do 2. 5. 2013 byl její byt neužívatelný, neboť do něj nebylo dodáváno teplo ani voda. Byla tedy nucena se z bytu odstěhovat a obstarat si sama jiné náhradní bydlení. Její nárok je tak představován náklady, které musela vynaložit na zajištění náhradního bydlení. Tyto náklady by jí nevznikly, pokud by mohla dále bydlet ve svém nájemním bytě na ulici xxx v xxx. Od srpna 2008 do května 2013 bydlela v náhradním bytě na ulici xxx v xxx, kde po celou dobu žila společně se svým přítelem, přičemž nájemní smlouva na tento náhradní byt byla sepsána na jeho jméno. Poškozená předložila okresnímu soudu doklad o tom, že celkové nájemné za dané období činilo 643 300 Kč, a že polovinu z tohoto nájemného zaplatila.

10. Navrhla tudíž, aby odvolací soud změnil výrok napadeného rozsudku, kterým byla odkázána se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních a uložil obžalovanému povinnost zaplatit jí na náhradě škody nejen částku 140 000 Kč na nemajetkové újmě, ale i částku 321 500 Kč za skutečné škody, tedy celkem náhradu škody ve výši 461 500 Kč.

11. Odvolání byla podána včas, tj. před skončením osmidenní lhůty od doručení rozsudku (§ 248 odstavec 1 tr.ř.), oprávněnými osobami [§ 246 odstavec 1 písm. b), d) tr.ř.], a Krajský soud v Ostravě, jako soud odvolací (§ 252 tr.ř.), neshledal ani jiných důvodů k jejich zamítnutí nebo odmítnutí podle § 253 odstavec 1, odstavec 3 tr.ř.

12. Z podnětu podaných opravných prostředků krajský soud přezkoumal podle § 254 odstavec 1, odstavec 3 tr.ř. zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, a to z hlediska vytýkaných vad, jakož i správnost postupu řízení rozsudku předcházející, a po projednání věci ve veřejném zasedání dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného Petra N. ani poškozených Mgr. Niny P. a PaedDr. Miroslavy W. nejsou důvodná.

13. Přezkoumáním napadeného rozsudku odvolací soud zjistil, že se v něm okresní soud správně, logicky a přesvědčivě vypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Rozvedl, které důkazy provedl, jak je hodnotil, jak se vypořádal s obhajobou obžalovaného a k jakým skutkovým a právním závěrům dospěl. Rozsudek netrpí podstatnými vadami a jeho odůvodnění svým obsahem odpovídá kritériím uvedeným v § 125 tr.ř. Nalézací soud provedl veškeré dostupné důkazy v rozsahu pro rozhodnutí nezbytném v souladu s § 2 odstavcem 5 tr.ř., čímž zjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Provedené důkazy poté hodnotil ve smyslu § 2 odstavec 6 tr.ř., při řádném uvážení všech okolností případu jak jednotlivě, tak i v jejich souhrnu. Dbal na to, aby byly stejně objasněny okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch obžalovaného. V tomto směru krajský soud odvolací námitky uplatněné obžalovaným neshledal důvodnými. Okresnímu soudu nelze vytknout, že by některý podstatný a stěžejní důkaz neprovedl, nebo že by hodnocení důkazů provedl v rozporu se zákonem či pravidly formální logiky. Vzhledem k tomu bylo možno plně odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku nalézacího soudu, se kterým se odvolací soud jinak ztotožňuje, když by šlo o konstatování téhož. Krajský soud přitom plně

Shodu s prvopisem potvrzuje Olga Lysoňová
v zast.Drahomíra Anlaufová

respektoval hodnocení důkazů provedených soudem I. stupně, jímž je ve smyslu § 263 odstavec 7, věty poslední, tr.ř. i vázán. Lze konstatovat, že odvolací námitky obžalovaného jen kopírují jeho obhajobu uplatněnou u hlavního líčení, se kterou se nalézací soud beze zbytku vypořádal ve velmi podrobném odůvodnění svého rozsudku.

14. Obžalovaný Petr N. má za to, že v posuzovaném případě postupoval zcela v souladu se zákonem. Zavinění spatřuje u společnosti Dalkia Česká republika a.s., která neoprávněně odpojila předmětnou nemovitost od dodávek tepla a teplé vody, kdy poukázal na množství soudních sporů, které se společností vede, jakož i s osobami poškozených. Má za to, že společnost Dalkia Česká republika a.s. odpojila dodávky teplé vody a tepla neoprávněně z důvodu neplacení za ně, neboť měla provést zápočet v souvislosti s užíváním výměníkové stanice v Ostravě - Porubě. Poškozeným nabídnul náhradní byty, předmětnou nemovitost chtěl dát zrekonstruovat, avšak otopná soustava byla v důsledku odpojení otopné soustavy v havarijním stavu. Obžalovaný rovněž poukázal na skutečnost, že od 25. 4. 2008 do roku 2013 nebyl jednatelem společnosti UNIMEX - INVEST s.r.o. a tím se nemohl podílet na řešení problémů dotčené nemovitosti.

15. Nalézací soud provedl ve věci velmi rozsáhlé dokazování. U hlavního líčení vyslechl mimo jiné poškozené Mgr. Ninu P., PaedDr. Miroslavu W., MUDr. Libora Š. a Alenu L., kteří se vyjadřovali k období, ve kterém v předmětném domě začali bydlet, k nájemním smlouvám, komfortu bydlení a následně též k jednání se společností UNIMEX - INVEST s.r.o. a s obžalovaným, jakož i k situaci, kdy a za jakých okolností došlo k odpojení dodávek tepla a teplé vody. Popsali též, proč společnost UNIMEX - INVEST s.r.o. přestala platit za dodávky tepla a teplé vody, přestože nájemníci řádně platili za nájem a služby. Svědci se vyjádřili i k situaci v domě poté, co došlo k odpojení tepla a vody, k přímotopům, které nebyly schopny zajistit vytopení velkých bytových prostor a k tomu, že na chodbách se neuklízelo, nejezdil výtah, nesvítila světla a přívod vody byl vyveden zahradní hadicí ze sklepa. Popsali rovněž následky, které jim vznikly jednáním obžalovaného, tedy jak museli zajišťovat dodávky vody, nemohli používat toalety a jaké měli problémy se zajištěním hygieny. Skutková zjištění vyjádřená nalézacím soudem ve výrokové části napadeného rozsudku mají oporu v provedených důkazech, ať již ve svědeckých výpovědích či v listinných důkazech, které byly řádně provedeny u hlavního líčení, a jenž nalézací soud vymezil v odůvodnění napadeného rozsudku.

16. Obžalovaný Petr N. v podaném odvolání namítal překážku věci rozsouzené, kdy má za to, že nalézací soud jej uznal vinným v rámci skutkového stavu vyjádřeného ve výroku o vině pouze z trvajícího následku, pro který již byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 16. 4. 2010, sp. zn. 2 T 62/2009, jenž nabyl právní moci dne 28. 2. 2012. Tímto rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným jednak trestným činem útisku podle § 237 trestního zákona č. 140/1961 Sb., účinného do 31. 12. 2009 (dále jen „tr. zák.“) a jednak trestným činem neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo k nebytovému prostoru podle § 249a odstavec 2 tr. zák., za které mu byl ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 28. 2. 2012, sp. zn. 13 To 254/2010, uložen podle § 249a odstavec 2 tr. zák., § 35 odstavec 1 tr. zák. úhrnný trest odnětí svobody v trvání jednoho roku, s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu v trvání dvou roků, tj. do 28. 2. 2014.

17. Podle skutkových zjištění Okresního soudu v Pardubicích se obžalovaný Petr N. uvedených trestných činů dopustil tím, že *„jako jediný jednatel společnosti UNIMEX-INVEST, s. r. o., která byla v předmětné době výlučným vlastníkem nemovitosti - obytné budovy v M., rozkládající se na ulici M. (kde je označena) a T. (kde je označena), postavené na parcele, když budova i parcela jsou zapsány u Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Katastrální pracoviště O., na listu vlastnictví, pro katastrální území M., v období nejméně od března 2006 do 18. 8. 2008 nerespektoval platné nájemní smlouvy nájemníků, vyjmenovaných v rozsudku, v bytech uvedeného domu, přičemž se vesměs jednalo o osoby dříve narozené, a v úmyslu zabránit jim v řádném a nerušeném užívání těchto bytů, s cílem dosáhnout zrušení s nimi uzavřených nájemních vztahů a následného vystěhování nájemníků i osob s nimi oprávněně obývajících předmětné byty, navzdory tomu, že uvedení nájemníci*

řádně hradili nájem i služby spojené s užíváním bytů, způsobil nejprve od března 2006 neodváděním příslušných plateb dodavateli tepla a TUV společnosti Dalkia Ostrava, a. s., odstavení tepla a přerušení dodávky teplé vody, přičemž nezajistil náležité náhradní zdroje tepla a teplé vody, kdy v předmětném období byla dodávka obnovena pouze na několik dnů v prosinci roku 2007, a následně pod záminkou jednorázové nutné opravy blíže nezjištěného dne v březnu 2008 nechal zastavit i přívod studené vody, který však již neobnovil, ač to technický stav rozvodu vody dovoloval, kdy rovněž nezajistil žádný náhradní zdroj vody pro nájemníky, přičemž řádné užívání domu nájemníkům znemožnil i tím, že od konce roku 2006 nezajistil úklid ve společných prostorách domu a od roku 2007 zastavil provoz výtahů v domě, byť tyto byly v době odstavení funkční, když nezajistil ani řádné osvětlení společných prostor, přičemž na uvedené nedostatky byl opakovaně a bezvýsledně nájemníky upozorňován, to vše ačkoliv teplo, TUV i voda byly po celou dobu dodávány do nebytových prostor předmětného domu, pronajímaných ke komerčním účelům, a tímto svým kumulovaným jednáním znemožnil nájemníkům, mezi nimiž byly i osoby značně vysokého věku a špatného zdravotního stavu, řádné užívání bytu, a to i v tak základních oblastech, jako je mytí, praní prádla a dodržování základní hygieny, současně mnohým z nich znemožnil bezpečný pobyt ve společných neosvětlených prostorách a donutil je vyvinout nepřiměřené úsilí, spočívající u starších osob v pravidelné zátěži při vycházení schodů do vyšších pater, což bylo od března 2008 spojeno i s neúměrnou fyzickou zátěží, spočívající v nutnosti donášet do domu veškerou pitnou i užitkovou vodu a tuto poté vynášet i do bytu ve vyšších patrech, přičemž vodu si museli nájemníci opatřovat na vlastní náklady, a dále nájemníky v důsledku odstavení přívodu tepla vystavil extrémně nízkým teplotám v bytech i v době zimních měsíců, kdy běžně dosahovaly výše pouze kolem 10° C, což nájemníky donutilo opatřit si náhradní přímotopy, jejichž provoz také hradili z vlastních prostředků, a dále to způsobilo výskyt plísní na zdech, přičemž nemožnost užívat byty běžným způsobem, psychické úsilí spočívající v překonání dopadu dlouhodobého jednání obviněného, zvýšené náklady nájemníků na zajištění náhradních zdrojů tepla i vody a nemožnost jiného než nákladného a dlouhodobého právního řízení vzniklé situace vedly některé nájemníky, výslovně v rozhodnutí vyjmenované, k tomu, že se v souladu s původním záměrem obviněného odstěhovali z předmětného domu., kterým byl obžalovaný uznán vinným spácháním trestného činu útisku podle § 237 trestního zákona a trestného činu neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo nebytovému prostoru podle § 249 odstavec 2 trestního zákona č. 140/1961 Sb., jehož se měl dopouštět nejméně od března 2006 do 18. 8. 2008 vůči stejným nájemníkům bytu v domě č.p. xxx v xxx na ulici xxx a xxx."

18. Obžalovaný Petr N. je sice v projednávané věci trestně stíhán pro trestnou činnost právně kvalifikovanou jako jednak přečin neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo nebytovému prostoru dle § 208 odstavec 2 TrZ a jednak přečin útisku dle § 177 odstavec 1 TrZ, avšak za zcela jiné období, než pro které byl odsouzen shora citovaným rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 16. 4. 2010, sp. zn. 2 T 62/2009, tedy za období od 19. 8. 2008 do 30. 3. 2015. Vztah obou věcí nespočívá v tom, že by obžalovaný byl znovu - podruhé odsouzen pro tentýž skutek, nýbrž v tom, že obžalovaný po dokonání skutku, pro který byl odsouzen citovaným rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích, sp. zn. 2 T 62/2009, spáchal ihned v návaznosti na něj další nový skutek téže povahy, spočívající zejména v tom, <u>že neučinil žádné další nezbytné kroky směřující k obnovení a zajištění řádných dodávek teplé a studené vody.</u>

19. Krajský soud tím dospěl v souladu se závěrem nalézacího soudu k tomu, že zásada, že nikdo nesmí být trestně stíhán opětovně pro týž skutek - čl. 40 odstavec 5 Listiny základních práv a svobod, tedy překážka věci pravomocně rozhodnuté, jež navazuje na zásadu „ne bis in idem," formulovanou v čl. 40 odstavec 5 Listiny základních práv a svobod, porušena nebyla. Z výrokové části rozsudku vyplývá, že se nejedná o týž skutek, čímž krajský soud neshledal žádné důvody k zastavení trestního stíhání obžalovaného ve smyslu § 11 odstavec 1 písmeno h) tr.ř.

20. K další odvolací námitce obžalovaného, který poukázal na vadný postup společnosti Dalkia Česká republika a.s., jímž v domě odpojila dodávky tepla, již nalézací soud správně argumentoval, že spor společnosti UNIMEX-INVEST, s.r.o. týkající se zápočtu v souvislosti s nájemným a výměníkovou stanicí společnosti Dalkia Česká republika a.s. v nemovitosti obžalovaného v Ostravě-Porubě, nemůže Petra N. zprostit povinností pronajímatele, které mu jsou dány ustanovením § 687 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, účinného do 31. 12. 2013, podle něhož je pronajímatel povinen předat nájemci byt ve stavu způsobilém k řádnému užívání a zajistit nájemci plný a

Shodu s prvopisem potvrzuje Olga Lysoňová
v zast.Drahomíra Anlaufová

nerušený výkon práv spojených s užíváním bytu, jakož i ustanovením § 2243 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, účinného od 1. 1. 2014, podle kterého je byt způsobilý k nastěhování a obývání, odpovídá-li ujednáním ve smlouvě, a není-li nic ujednáno, je byt způsobilý k nastěhování a obývání, pokud je čistý a ve stavu, který se obvykle považuje za dobrý, a pokud je zajištěno poskytování nezbytných plnění spojených s užíváním bytu nebo s ním souvisících. Tuto povinnost plynoucí pronajímateli společnosti UNIMEX-INVEST s.r.o. v období od 19. 8. 2008 do 2. 5. 2013, po které obžalovaný vystupoval a fakticky jednal jako jediný jednatel společnosti, a v období od 3. 5. 2013 do 30. 3. 2015, po které již jednal jakožto jediný jednatel společnosti, jež v předmětné době byla výlučným vlastníkem nemovitosti označené ve skutkové části napadeného rozsudku, si rozhodně neplnil.

21. Krajský soud zdůrazňuje, že obžalovaný ve vztahu k nájemníkům domu nerespektoval platné nájemní smlouvy, opravňující je užívat jejich byty v uvedeném domě, kdy v úmyslu zabránit jim v řádném a nerušeném užívání těchto bytů a dosáhnout tak zrušení jimi uzavřených nájemních smluv a jejich následného odstěhování z domu, nájemníkům znemožnil řádně užívat byty zejména tím, že přestože poskytování služeb spojených s užíváním bytů je zohledněno poplatky uvedenými v nájemních smlouvách, neučinil žádné nezbytné kroky směřující k obnovení a zajištění řádných dodávek teplé a studené vody do jednotlivých bytů, dále záměrně neučinil žádné kroky směřující k zajištění a obnovení řádných dodávek tepla do jednotlivých bytů a neprováděl vyúčtování nájmů a služeb spojených s užíváním bytu. Takto jednal i přesto, že byl opakovaně upozorňován na tyto nedostatky písemně a ústně nájemníky uvedeného domu a vyzýván k jejich odstranění, přičemž tito řádně hradili nájem i služby spojené s užíváním bytů. Obžalovaný si musel být vědom, že nezaplacením společnosti Dalkia Česká republika a.s. za dodávky tepla a teplé vody zůstanou nájemníci bez tepla, bez teplé vody a následkem této skutečnosti může dojít ke špatnému stavu otopné soustavy, jež může vyústit v havárii a popraskání radiátorů. Přes tuto cestu zvolil a setrval na svém stanovisku neplatit za dodávky tepla a teplé vody zmíněné společnosti, neobnovit předešlý stav a tím neumožnil nájemníkům vrátit se do komfortního užívání bytových jednotek. V důsledku jeho jednání dům chátral a došlo k popraskání radiátorů.

22. Pro posouzení věci není podstatné bližší objasnění sporu mezi společnostmi UNIMEX-INVEST, s.r.o. a Dalkia Česká republika a.s., jak u veřejného zasedání namítal obžalovaný, kdy navrhl doplnit dokazování, případně zopakovat výslechy svědků uvedených na čl. 1424 - 1425 spisu Marie A., Ing. Dany K., Aleny H., Karla S., Bang K., Ing. Slavomíra P., Jana K., Jaroslava Ž., Yvetty P., Renáty F., Ing. Pavla M., Mgr. Gabriely N., Ing. Pavla C., JUDr. Jiřího C., Pavla S., Alexandrose V., Jaromíra M., Jiřího B. a Mgr. Tomáše G. Proto také krajský soud tyto návrhy na doplnění dokazování jako nadbytečné zamítl.

23. Odvolací soud tím dospěl k závěru, že nalézací soud nepochybil, pokud na základě správně zjištěného skutkového stavu dovodil, že obžalovaný Petr N. naplnil po objektivní i subjektivní stránce všechny zákonné znaky jednak přečinu neoprávněného zásahu do práva k domu, bytu nebo k nebytovému prostoru dle § 208 odstavec 2 TrZ, neboť oprávněné osobě neoprávněně bránil v užívání bytu, a jednak přečinu útisku dle § 177 odstavec 1 TrZ, neboť jiného nutil, zneužívaje jeho tísně, aby něco konal a trpěl. Zásah do životních podmínek nájemníků byl mimořádně rozsáhlý a závažný, vedl k zamezení dodávek tepla a vody, přičemž udržování tohoto stavu trvalo dlouhou dobu, kdy v některých případech šlo o osoby vysokého věku a nepříznivého zdravotního stavu. Vázanost osob vyššího věku na obydlí, v němž prožily převážnou část svého života a nátlak obžalovaného na tyto osoby, aby svůj byt opustily, lze pokládat za zneužití stavu tísně těchto osob, přičemž kritická situace v domě zmíněné osoby nutila k tomu, aby strpěly zamezení dodávek běžně poskytovaných služeb souvisejících se základním standardem bydlení a nutila je k úsilí, aby si vůbec zajistily základní podmínky bydlení.

24. Další námitku obžalovaného, že se skutku nemohl dopustit v době, kdy nebyl jednatelem společnosti UNIMEX-INVEST, s.r.o., která byla výlučným vlastníkem nemovitosti, shledal krajský

soud rovněž nedůvodnou. Obžalovaný byl zapsán do obchodního rejstříku jako jednatel společnosti UNIMEX-INVEST, s.r.o. dne 8. 1. 2001, funkce mu zanikla ke dni 25. 4. 2008, o čemž však bylo rozhodnuto až dva roky poté a obžalovaný byl jako jednatel vymazán z rejstříku teprve ke dni 28. 5. 2010. Dne 3. 5. 2013 byl do obchodního rejstříku opět zapsán a podle tohoto zápisu mu funkce opětovně vznikla ke dni 8. 1. 2001. Obžalovaný však po celé inkriminované období prokazatelně jednal se společností Dalkia Česká republika a.s. i s nájemníky domu, vyřizoval korespondenci, kterou zasílal nájemníkům i společnosti Dalkia Česká republika a.s., a to vždy s podpisem Petr N., opatřenou razítkem UNIMEX-INVEST, s.r.o. Nalézací soud pak důvodně poukázal na rozsáhlé materiály, ze kterých vyplývá, že obžalovaný vždy de iure i de facto jednal a vystupoval jako jednatel společnosti UNIMEX-INVEST, s.r.o., za kterou vedl soudní spory a nechal se zastupovat právním zástupcem.

25. Lze tak uzavřít, že obžalovaný Petr N. sice na podkladě soudního rozhodnutí pozbyl funkci jednatele, avšak byl jediným společníkem ve společnosti, které budova patřila, a kromě něho nedošlo k ustanovení jiného jednatele, přičemž sám zpochybňoval oprávněnost postupu soudu, který vymazal zápis obžalovaného jako jednatele z obchodního rejstříku, a v dalších úředních jednáních a korespondenci nadále jako statutární orgán této společnosti vystupoval. I poté, kdy formálně pozbyl způsobilosti k výkonu funkce jednatele, nebyl důvod přičítat udržování protiprávního stavu jiné osobě než jemu, který tento stav navodil v době působení ve funkci jednatele dané společnosti.

26. Při ukládání trestu a jeho výměry obžalovanému Petru N. okresní soud přihlédl ke všem základním kritériím pro jeho ukládání ve smyslu §§ 37 - 39 TrZ, včetně stupně škodlivosti takového protiprávního jednání obžalovaného pro společnost dle 12 odstavec 2 TrZ, jeho osobě, možnostem nápravy, jakož i polehčujícím a přitěžujícím okolnostem.

27. Obžalovaný vytýkané protiprávní jednání kategoricky popřel, nelitoval ho a závadný stav nijak neodstranil. Ve smyslu § 42 písmeno n) TrZ mu přitěžuje, že spáchal více trestných činů, podle § 42 písmeno m) TrZ mu pak přitěžuje i dlouhodobost páchání takového jednání vůči více osobám. V opise z evidence rejstříku trestů má 2 záznamy, ohledně kterých se na něj hledí, jakoby nebyl odsouzen. Nelze však opomenout, že obžalovaný se dopustil protiprávního jednání i vůči osobě vysokého věku, a to konkrétně Květoslavu L., narozenému xxx. Nalézací soud tím nedostatečně vyhodnotil fakt, že zásah do životních podmínek nájemníků byl rozsáhlý a závažný, zamezení dodávek tepla a vody a udržování tohoto stavu trvalo velmi dlouhou dobu, v některých případech vůči osobám vysokého věku a nepříznivého zdravotního stavu. S ohledem na uvedené má krajský soud za to, že pokud nalézací soud uložil obžalovanému trest odnětí svobody v trvání 14 měsíců, podmíněně odložený na zkušební dobu v trvání 2 let a 6 měsíců, uložil mu trest nepřiměřeně mírný. Vzhledem k přitěžujícím okolnostem, absenci doznání a upřímné lítosti, což jsou předpoklady úspěšné resocializace, osobě obžalovaného a povaze a okolnostem projednávaného případu, již připadalo do úvahy uložení trestu nepodmíněného. Pro absenci odvolání státního zástupce zaměřeného proti výroku o trestu v neprospěch obžalovaného však krajský soud již dané pochybení rozsudku okresního soudu nemohl napravit.

28. Pochybení odvolací soud neshledal ani ve výroku, kterým nalézací soud uložil obžalovanému podle § 228 odstavec 1 tr.ř. povinnost zaplatit na náhradě škody PaedDr. Miroslavě W. nemajetkovou újmu ve výši 160 000 Kč a podle § 229 odstavec 2 tr.ř. tuto odkázal se zbytkem uplatněného nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Nalézací soud nepochybil, pokud dospěl k závěru, že nemajetková újma poškozené PaedDr. W. vznikla v přímé příčinné souvislosti se zaviněným protiprávním jednáním obžalovaného. Krajský soud připomíná, že náhrada nemajetkové újmy může být přiznána každému, koho následek způsobený jinému postihuje natolik osobně, že v tom spatřuje takový zásah, který zákon označuje za osobní neštěstí. Okresní soud ve vztahu k výši nemajetkové újmy, která vznikla poškozené, vycházel z délky spáchaného protiprávního jednání, a lze konstatovat, že částka 160 000 Kč odpovídá konkrétním okolnostem

posuzované trestní věci. Lze ji tedy hodnotit jako částku přiměřenou charakteru a intenzitě zásahu do práva na lidskou důstojnost poškozené, když odpovídá i úmyslnému zavinění obžalovaného a dlouhodobému trvání tohoto stavu.

29. Nalézací soud nepochybil ani ve výroku, kterým podle § 229 odstavec 2 tr.ř. odkázal poškozenou Mgr. Ninu P. se zbytkem jejího nároku na náhradu škody z titulu zaplaceného nájemného na řízení ve věcech občanskoprávních s poukazem na skutečnost, že k vyslovení takové povinnosti by bylo třeba provádět další dokazování směřující k vyčíslení škody, což v daném stadiu trestního řízení přesahovalo potřeby trestního stíhání. Jelikož se odvolací soud plně ztotožňuje s odůvodněním napadeného rozsudku ve vztahu k tomuto výroku, zcela na něj odkazuje, když by šlo o konstatování téhož.

30. Z těchto důvodů krajský soud odvolání obžalovaného Petra N. a odvolání poškozených PaedDr. Miroslavy W. a Mgr. Niny P. jako důvodná i zamítl podle § 256 tr.ř.

Poučení:

I. Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je však možno podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání.

Dovolání může podat nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí a obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se za dovolání nepovažuje.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odstavec 3 tr.ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odstavec 1 písm. a) až l) tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 4. června 2019

Mgr. Radek Adamus v.r.
předseda senátu

Vypracoval:
Mgr. Daniel Hřivňacký v.r.

Shodu s prvopisem potvrzuje Olga Lysoňová
v zast.Drahomíra Anlaufová